

Ehl-i Sūnnet Savunması Kitaplığı: 5

MUCİZELER HAKTIR

Kur'an Işığında
Peygamber Efendimiz (sav) ve Mucizeler

Sinan Yılmaz

Ehl-i Sünnet Savunması Kitaplığı: 5

MUCİZELER HAKTIR

Kur'an Işığında
Peygamber Efendimiz (sav) ve Mucizeler

Sinan Yılmaz

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	6
1. Mucize verilmesinin sebebi ve mucizeye olan ihtiyaç	8
2. Mucize vermek hususunda Allah-ı Teâlâ'nın âdeti ve diğer peygamberlere olan muamelesi	14
3. Efendimiz'in (asm) Kur'an'da Zikredilen Mucizeleri	18
1. Ayet-i Kerime	18
2. Ayet-i Kerime	20
3. Ayet-i Kerime	22
Ay'ın İkiye Yarılması Hakkındaki Hadis-i Şerifler	23
4. Ayet-i Kerime	27
5. Ayet-i Kerime	29
6. Ayet-i Kerime	33
7. Ayet-i Kerime	35
SİHİRBAZ LAFZI ÜZERİNDE BİR TAHLİL	35
4. Bir Soru: “Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?” Ayetini Nasıl Anlamalıyız?	37
SONUÇ	40

Bu eserde Peygamber Efendimiz'e (sav) mucizeler verildiğinin ispatını ayet-i kerimelerle, ispat edeceğiz. Bu metinlerde yer alan konuların tamamı www.ehlisunnetinanci.com sitesinde video olarak mevcuttur.

Sevgili kardeşlerim, yeni bir eserle tekrar sizlerle birlikteyiz. Ehli Sünnet Kitaplığı adını verdiğimiz kitaplarımızın bu beşinci eserinde, Peygamber Efendimiz (asm)’in mucizelerinin ispatını yapacağız. Maalesef şimdi bir kısım sözde alimler, Peygamberimizin hiçbir mucizesi olmadığını iddia etmekte ve sözde buna Kur’an’dan da deliller getirmektedirler.

Bu sözleri kafirler değil; bizim bazı sözde ilahiyatçılarımız söylemektedir. Bizler haricî saldırılara karşı, Ümmet-i Muhammed’in imanını korumayı kendimize vazife yapmışken ve bütün gayretimizi burada kullanmak isterken, böyle dâhili saldırılara karşı eser hazırlamaya mecbur kalmamız ve buna zaman ayırmak zorunda olmamız bizleri üzmektedir.

Ayrıca şunu da anlayamıyoruz: Bir ilahiyatçı, kendi peygamberinin mucizelerini niçin inkâr eder? Ve “*Kur’an’da Peygamberin hiçbir mucizesi yoktur.*” diyerek Kur’an’a niçin iftira eder? Bu iftira bir gayri müslimden gelse, bunu anlamak kolaydır. Ama bu iftira, Müslüman olduğunu söyleyen bir ilahiyatçıdan gelince, bunu anlamakta bizler güçlük çekiyoruz.

Şimdi ilk önce, Peygamberimizin mucizelerini inkar eden bu kişileri tanıyalım ve sözlerini işitelim.

Mustafa İslamoğlu: Mucize kelimesi İslam kültürüne Peygamberimizin vefatından 300 sene sonra girdi. Bu kelime ehl-i kitap kültüründen ithaldir. 9 hadis kitabının hiçbirinde bir tek hadis kelimesi bulamazsınız.

Abdulaziz Bayındır: Muhammed (sav)’e Allah mucize vermemiştir. Cenab-ı Hak, Resulullah (sav)’e Kur’an’dan başka mucize vermemiştir. Kur’an’ın dışında herhangi bir mucize yok.

Mehmet Okuyan: Mucize arayanlar Kur'an'a baksınlar. Kur'an'dan daha büyük bir mucize sadece akla ziyandır. Bir adam Hz Peygamber ve mucize konusunu konuşacaksa ona verilecek cevap Ankebut suresinin 51. ayetidir. Mucize Allah'ın katındadır. Başka arayışlara girmeye gerek yoktur.

Caner Taslaman: Miracı ben Peygamberimizi diğer Peygamberlerle yarıştırmak isteyen bazı kimseler tarafından uydurulmuş belli hadisler olduğunu ve Kur'an'la çelişkili birçok ifadeler olduğu kanaatindeyim. Yani miraçta öyle Cennet'i Cehennem'i görme meselesi yok.

Kardeşlerim, bu kişilerden sakının. Çünkü bunlar Ehl-i sünnet itikadını bozmaya çalışmakta ve kendi batıl fikirlerini din diye anlatmaktadırlar. Mucizelere dair bu eserimiz, bu kişilerin bu yanlış sözlerine tam bir cevap olacaktır inşallah. Eserin tamamını okuduğunuzda, bu kişilerin Kur'an'dan ne kadar uzak olduğunu çok daha iyi anlamış olacaksınız.

Bu eser, **“Peygamberimizin mucizesi olmadığı”** fikriyle yaralanan gönüllere bir merhem olarak hazırlanmıştır. Ve Allah'ın izniyle onlara tam bir şifa olacaktır. Peygamberimizin mucizesi olmadığı fikrini savunanlar, hadisleri inkâr ettiği ve *“Kur'an'da mucize yoktur.”* dedikleri için, bu eserde sadece Kur'an'ı kaynak olarak kullanacağız. Zaten Kur'an her derde kâfi ve her hastalığa şafidir.

Meselemizi dört başlıkta inceliyeceğiz:

1. Mucize verilmesinin sebebi ve mucizeye olan ihtiyaç.
2. Mucize vermek hususunda Allah Teâlâ'nın âdeti ve diğer peygamberlere olan muamelesi.
3. Kur'an'da Peygamberimizin mucizelerinin olup olmadığı bahsi.
4. Mucizeyi inkar eden ehli bid'anın sözlerine cevap.

Bu eserin, yaralanan gönüllere şifa olması dileğiyle eserimize başlıyoruz.

İnayet ve tevfik Allah'tandır.

1. Mucize verilmesinin sebebi ve mucizeye olan ihtiyaç

Peygamberlere mucize verilmesinin birçok sebebi ve hikmeti vardır. Bu sebeplerinden birincisi, peygamberin o mucizeyle insanlara karşı peygamberliğini ispat etmesidir. Bu sebebi, Kur'an'ın şu ayetleriyle tahlil edelim:

Araf suresi 104. ayette şöyle buyrulur:

مُوسَىٰ **Musa dedi ki** **إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ** Ey Firavun! Ben alemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim...

Hz. Musa böyle dedi. Peki, Firavun cevaben ne dedi? Dedi ki:

إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ **Eğer sen doğruyu söyleyenlerden sen, bir mucize getirdiyse onu getir.**

Gördüğünüz gibi, Hz. Musa peygamber olduğunu söylemekte, buna karşı Firavun, Hz. Musa'dan mucize istemektedir. Allah Teâlâ da asasının yılan olması ve yed-i beyza gibi mucizeleri Hz. Musa'ya vermiştir.

İşte peygamberlere mucize verilmesinin bir sebebi budur: Gönderildiği kavme ve o kavmin ileri gelenlerine Allah'ın peygamberi olduğunu ispat etmek.

Şimdi de başka bir ayet-i kerimeye bakalım. Şuara suresi 150. ayetin beyanıyla, Hz. Salih kavmine şöyle der:

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ **Allah'tan korkun ve bana itaat edin** **فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا** İsrâf edenlerin emrine uymayın.

Hz. Salih bu sözleriyle, kavmini hidayete davet eder. Peki, kavmi ne cevap verir? Kavmi der ki:

فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ **Sen ancak bizim gibi bir beşersin.** **مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا** Eğer doğruyu söyleyenlerden sen, haydi bize bir mucize getir.

Gördüğünüz gibi, bu ayet-i kerime de Hz. Salih'in kavmi, Hz. Salih'ten mucize istemektedir. Buna karşı Allah Teâlâ da Hz. Salih'e **dişi bir deveyi** mucize olarak vermiştir.

İşte mucizeye olan ihtiyaç buradan kaynaklanmaktadır:

Her ümmet, peygamberinden muhakkak mucize göstermesini istemiş; onların bu isteklerine karşı da Allah Teâlâ peygamberlerine mucizeler vermiştir. Mucizeler, Allah Teâlâ'nın, peygamberinin sözünü tasdik etmesi ve: **“Bu benim peygamberimdir. İşte bakın, onun için âdetimi değiştiriyorum. Öyleyse ona iman edin.”** demesidir.

Şimdi de başka bir ayet-i kerimeye bakalım. Maide suresi 112. ayette şöyle buyrulmuştur:

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ Bir vakit Havariler dediler ki **هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ** Ey Meryem oğlu İsa **هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ** Rabbinin bize gökten bir sofr-a indirmeye gücü yeter mi? **نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا** biz ondan yemek istiyoruz **وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا** ve kalplerimizin mutmain olmasını istiyoruz **وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا** ve senin bize doğru söylediğini bilmek istiyoruz...

Bu ayet-i kerimelerde de aynı şeyden bahsedilmektedir. Hz. İsa'nın havâirleri, Hz. İsa'dan mucize olarak gökten bir sofr-a indirmesini istemektedir. Bunun sebebi de kalplerinin mutmain olması ve Hz. İsa'nın peygamber olduğunu yakinen bilmek istemeleridir.

Hız. Musa'nın kavmi, Hız. Salih'in kavmi ve Hız. İsa'nın havâirleri gibi, bütün diğer peygamberlerin kavimleri de kendi peygamberlerinden mucizeler istemişler ve iman etmelerine mucize getirmelerini şart koşmuşlardır. İşte mucizeye ihtiyaç buradan gelmektedir...

Öyle ya, kişi, her “Peygamberim” diyene iman mı edecek?.. Ondan bir nişan ya da mucize istemeyecek mi? Siz o asırlarda yaşasaydınız, “Ben Allah'ın peygamberiyim.” diyen birisine, mucize istemeksizin iman eder miydiniz? Elbette etmez ve ondan mucize göstermesini isterdiniz.

Demek, peygamberlere mucize verilmesinin birinci sebebi, ümmetlerinin, peygamberlerinden mucize istemesi ve iman etmelerine gerekçe olarak mucizeyi şart koşmalarıdır.

Peygambere mucize verilmesinin bir başka sebebi de insanların mahşer günü Allah'ın aleyhinde delil getirmemeleri içindir. Şöyle ki:

Mahşer günü Cenab-ı Hak insanlara: **“Niçin bana iman etmediniz?”** dediğinde, İnsanların: *“Ya Rab, sen bize peygamberlerini ve elçilerini göndermedin. Eğer elçilerini gönderip bize kendini bildirseydin biz sana iman ederdik.”*dememeleri için Cenab-ı Hak insanlara peygamberler göndermiştir.

Bu mana Kur'an'ın birçok ayetinde geçmektedir. Mesela Nisa suresi 165. ayette şöyle buyrulmuştur:

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ Peygamberleri müjdeciler ve uyarıcılar olarak gönderdik لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ Peygamberlerden sonra insanların Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın diye...

Yine Maide suresi 19. ayette mealen şöyle buyrulmuştur:

Ey kitap ehli! Peygamberlerin arasının kesildiği bir sırada size Resulümüz geldi. (Gerçekleri) size açıklıyor ki, نِمَ أَنْ أَجَآمَ أُولَؤُقَاتِنَا رِيَذْنُ الْوَرِيْشَبِ (Yarın kıyamet günü) “Bize bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmedi.” demeyiniz. رِيَذْنُ الْوَرِيْشَبِ مُكْءَآجُ دَقَفِ Şüphesiz size bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir.

Bu manayı ifade eden daha birçok ayet-i kerime vardır. Demek, peygamberlerin gönderilmesinin bir sebebi, insanların hesap günü, *“Peygamber gelmedi, eğer peygamber gelseydi iman ederdik.”* mazeretini öne sürmemeleri içindir.

O halde şimdi, mucizelere olan ihtiyaç sadedinde şunu soruyoruz:

Eğer peygamberlere mucizeler verilmeseydi, ahirette mazeret ileri sürülmemesi için peygamberlerin gönderilmesinin bir hikmeti kalır mıydı? Yani bir insan şöyle dese: *“Ya Rab, eğer sen peygamber gönderseydin ben seni tanır ve sana iman ederdim.”* Allah Teâlâ'da buna cevap olarak dese ki: **“Ben sana peygamber gönderdim ve kendimi tanıttım.”** Sonra o kişi şöyle dese: *“Ya Rabbi, ben ona inanmak istedim, hatta ondan mucize getirmesini istedim, ama o mucize getiremeyince ben de doğru mu söylüyor, yoksa yalan mı söylüyor diye karar veremedim ve şu kısa aklımla dedim ki: ‘Eğer bu peygamber olsaydı Allah ona mucizeler verirdi. Mucize getiremediğine göre bu peygamber değildir.’”*

Ya Rabbi, mucizesi olmazsa doğru mu yalan mı söylediğini nasıl anlayabilirdim?”

İşte insanın bu mazeretinin kalmaması için, peygamberlere mucizeler verilmiş olmalıdır ve verilmiştir. Yoksa peygamber gönderilmesinin ikinci hikmeti kaybolur ve hesap günü insanlar Allah'ın aleyhinde delil getirirler. Nasıl ki Allah Teâlâ, aleyhinde insanlar delil getirmesin, yani “Biz bilmiyorduk, peygamber gelseydi iman ederdik.” demesinler diye peygamberleri göndermiştir. Aynen öyle de “Ya Rabbi, peygamber olduğunu nasıl bilebilirdik, mucizesi yoktu ki.” demesinler diye de peygamberlere mucizeler vermiştir.

Şimdi bu başlığı neticeye bağlayalım:

Mucize gönderilmesinin sebebini ve mucizeye olan ihtiyacı iki maddeyle izah ettik:

1. İnsanların iman etmek için mucize istemeleri ve “Eğer Allah'ın peygamberiysen mucize getir.” demeleri.

2. Hesap günü insanların Allah Teala'ya mazeret sunmaması için peygamberlere mucize verilmesinin gereği...

Şimdi bu iki sebebi Peygamberimiz (asm) hakkında düşünelim ve “Peygamberimiz mucize getirmemiştir.” diyen **Mustafa İslamoğlu'na**, **Mehmet Okuyan'a**, **Abdülaziz Bayındır'a**, **Caner Taslaman'a** ve diğerlerine şu soruları soralım:

1. Peygamberimiz (asm) insanlara: “Ben Allah'ın peygamberiyim, bana iman edin.” dediğinde insanlar ondan mucize istemediler mi? Kur'an'ın ayetleriyle gördük ki, bütün ümmetler peygamberlerinden mucize istemişler. Bütün ümmetler peygamberlerinden mucize isterken, o asrın insanına ne oldu da Peygamberimiz'den mucize istemediler?

2. Peki, mucize olmaksızın, Peygamberimizin doğru mu, -haşa- yalan mı söylediğine ne ile hükmettiler?

3. Cenab-ı Hak diğer peygamberlere mucizeler verip onları kavim-

lerine karşı kuvvetlendirirken ve mucizelerle onları tasdik ederken, niçin Peygamberimize mucize vermeyerek onu yalnız bıraktı ve onu, mucizenin lisan-ı haliyle niçin tasdik etmedi?

4. Yarın hesap günü Ebu Cehiller, Ebu Lehebler ve diğer kâfirler: “Ya Rabbi! Evet, Muhammed kulun peygamber olduğunu söyledi, ama bize mucize getirmede ki. Sen her peygamberine mucizeler verip onların peygamberliğini tasdik etmiştin. Biz zannettik ki, eğer Muhammed kulun peygamber olsaydı ona da mucize verirdin. Ya Rabbi mucizen olmadan onun doğru mu, yalan mı söylediğine ne ile hükmedelim?” dediklerinde Allah Teâlâ onlara ne cevap verecek?

5. Cenab-ı Hak, diğer peygamberlerin ümmetlerine acıyor, merhamet ediyor ve onların imanlarını kolaylaştırmak için onların peygamberlerine mucizeler veriyor da niçin Peygamberimizin ümmetine aynı muameleyi yapmıyor? Onlara acıyıp merhamet etmiyor mu? Niçin onlara imanı kolaylaştıracak olan mucizeleri peygamberimize vermiyor?

6. Kur’an ayetlerinden anlıyoruz ki, peygamberlere mucize vermek ve bu mucizelerle onların peygamberliğini tasdik etmek Allah’ın bir adetidir ve her peygambere mutlaka mucizeler verilmiştir. Acaba Allah Teâlâ diğer peygamberlere verdiğini bizim peygamberimize niçin vermiyor? Peygamberimiz -hâşâ- onlardan daha mı aşağıda? Allah’ın âdetini değiştirmesinin sebebi ve hikmeti nedir?

7. Bir kavmin, mucize göstermeksizin sadece “*Ben Allah’ın peygamberiyim.*” diyen birisine iman etmesi mümkün müdür? Eğer mümkün değilse -ki değildir- Peygamber Efendimiz (asm)’e mucize verilmemesi, o asrın insanından mümkün olmayan bir şeyin istenmesi anlamına gelmez mi? Bu da Allah’ın rahmeti ve adaletiyle nasıl barışır?

8. Mucize göstermeyen bir beşerin, Allah’ın peygamberi olup olmadığına ne ile hükmedeceğiz?

Daha bunlar gibi çok soru sorabiliriz. Lakin sözü daha fazla uzatmaya gerek duymuyoruz. Zaten şu anda sadece mukaddeme

yapıyoruz. **“Hz. Peygamber mucize getirmemiştir, Kur’an’da mucizesi zikredilmemiştir.”** diyenlere asıl cevabımızı üçüncü başlıkta vericez.

Bu bahiste, aklın ve mantığın mucizeyi kabul ettiği, hatta bir zorunluluk olarak gördüğünü ispat ettik. Şimdi de, **“Peygamberlere mucize vermek Allah Teâlâ için caiz midir ve Allah’ın bir âdeti midir?”** bahsine başlıyoruz.

2. Mucize vermek hususunda Allah-u Teâlâ'nın âdeti ve diğer peygamberlere olan muamelesi

Sevgili kardeşlerim, “**Mucizeler Haktır**” isimli eserimizin bu bölümünde, mucize vermek hususunda Allah Teâlâ'nın âdetini ve diğer peygamberlere olan muamelesini tahlil edeceğiz. Kur'an ayetlerini incelediğimizde, Allah Teâlâ'nın, her peygambere mucizeler verdiğini görmekteyiz. Bazı ayet-i kerimleri zikrederek bu meseleyi ispat edelim:

Hız. İsa'ya verilen mucizeler, Âl-i İmran suresinin 49. ve 50. ayetlerinde şöyle zikredilir:

Allah Onu İsrailoğullarına bir peygamber olarak gönderir. (ve o der ki): “Şüphesiz ki ben size Rabbinizden bir ayet getirdim. اِنِّي اَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَانْفُخْ فِيهِ ve içine üflerim de **فَيَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ** Allah'ın izniyle o, kuş olur. **وَاُوبِرْئُ الْاَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ** Anadan doğma körü ve alacalıyı iyileştiririm ve Allah'ın izniyle ölüleri diriltirim. **وَأَتَّبِعْكُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ** Evlerinizde ne yiyor ve neleri biriktiriyorsanız size haber veririm.

Bu ayet-i kerimelerde Hız. İsa'ya verilen mucizeler zikredilmiştir. Hız. İsa topraktan bir kuş yapar ve ona üflerdi. Kuş birden canlanıp uçardı. **Ekmeh** denilen hastalık ki, göz olmadığı gibi, göz yuvaları da olmazdı. Bu kişiyi iyileştirirdi. Yine **alaca** denilen, o zamanlarda tedavisi mümkün olmayan hastalığı iyileştirirdi. Daha büyüğü, ölüleri Allah'ın izniyle diriltirdi. Ve gaybi bir haber olan, kişilerin evlerinde yediklerini ve biriktirdiklerini bildirirdi.

Şimdi de Hız. İbrahim'e verilen bir mucizeye bakalım. Hız. İbrahim'in ateşe atıldığında ateşin onu yakmaması Enbiya suresinde şöyle zikredilir:

(Hız. İbrahim) dedi ki: “Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar veremeyecek olan putlara mı tapıyorsunuz? Size de Allah'ı bırakıp tapdıklarınıza da yazıklar olsun, siz hâlâ akıllanmayacak

mısınız?” Onlar: “Bir şey yapacaksanız, şunu yakın da tanrılarınıza yardım edin.” dediler. **قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ** Biz de dedik ki: “Ey ateş! İbrahim’e karşı serin ve selametli ol.” (Enbiya, 21/66-69)

İşte bu ayetlerin beyanıyla, Hz. İbrahim ateşe atılmış, ama ateş onu yakmamıştır. Yani Hz. İbrahim’e ateşte yanmama mucizesi verilmiştir.

Neml suresinin 16. ayetinin beyanıyla, Hz. Salih’e deve mucizesi verilmiştir. Hud suresinin 63. ayetinin beyanıyla, Hz. Süleyman’a, hayvanlarla konuşabilmesi mucizesi ve rüzgara binme mucizesi verilmiştir. Hz. Musa’ya asasının yılan olması ve Yed-i Beyza mucizeleri verilmiştir.

Kur’an’da peygamberlere mucizeler verildiğine dair daha birçok ayet-i kerime vardır. Hatta bu konuda özel bir eser bile hazırlanabilir. Biz, maksat hasıl olmuştur düşüncesiyle daha fazla ayet beyanına ihtiyaç duymuyor ve sözü uzatmamak için, diğer peygamberlere verilen mucizeleri zikretmiyoruz.

Şimdi “Hz. Muhammed’in mucizesi yoktur.” diyen **Mustafa İslamoğlu’na, Mehmet Okuyan’a, Abdülaziz Bayındır’a, Caner Taslaman’a** ve diğerlerine şu soruları soralım...

Ey Mustafa İslamoğlu, ey Mehmet Okuyan, ey Abdülaziz Bayındır, ey Kur’an okumayı bile bilmeyen Caner taslaman! Sizden şu sorularıma cevap vermenizi istiyorum:

1. Kur’an’ın mezkûr ayetleriyle, Allah Teâlâ’nın, peygamberlerine mucizeler verdiğini işittiniz. Allah Teâlâ bütün peygamberlerine mucizeler verirken, Peygamber Efendimiz (asm)’i neden ayırmış ve Ona mucize vermemiştir?

2. Peygambere verilen mucizelerin birçok hikmetinden iki hikmeti bir önceki başlıkta anlatmıştık. Acaba bu iki hikmet, Peygamberimizin asrında yok mu oldu? Yani Peygamberimizin mucize göstermeye ihtiyacı yok muydu? Kavmi kendisinden mucize istemedi mi? İstediyse *-ki istedi-* onlara mucize gösterilmemesinin ve Efendimizin, müşriklerin inadına karşı çaresiz bırakılmasının sebebi nedir?

3. Efendimizin asrında yaşayan Yahudiler yarın hesap günü Allah Teâlâ'ya: "Ya Rabbi, Hz. Musa kuluna mucizeler vermiştin. Bu mucizeler sayesinde onun peygamber olduğunu anladık ve ona iman ettik. Hakiki peygamberlerinle, peygamberlik iddiasında bulunan sahtekârları bu mucizeler sayesinde biz ayırt ettik. Ama sen Muhammed kuluna mucize vermedin ki... Biz onun peygamber olduğunu nasıl anlayacaktık? Niye Musa kuluna mucize verirken, Muhammed kuluna mucize vermedin ve imanı bize kolaylaştırmadın?" dediklerinde Cenab-ı Hakk'ın cevabı ne olacak?

4. Yahudilerin sundukları mazereti Hristiyanlar da şu açıdan sunsa ve deseler ki: Ya Rabbi, biz de senin İsa kuluna iman etmiştik. Sen onun peygamberliğini mucizeler ile tasdik etmiştin, biz de ona inanmıştık. Ondan sonra peygamberlik iddiasında bulunan nice yalancılar çıktı. Ama biz onlara kanmadık, çünkü senin âdetini şöyle biliyorduk ki: sen peygamberinle, peygamberlik iddiasından bulunan sahtekârların arasını mucizen ile ayırırsın. Bu mucize, senin peygamberindeki nişanıdır. Ama sen Muhammed kuluna bu nişanını koymadın. O bize mucize göstermedi, biz ona nasıl inanırdık?" dediklerinde Cenab-ı Hakk'ın Hristiyanlara cevabı ne olacak?

5. Sahabeler Peygamber Efendimiz (asm)'e öyle iman ettiler ki, Efendimiz için değil sadece mallarını; evlatlarını, eşlerini, babalarını ve canlarını seve seve feda ettiler. Böyle bir imanın, Efendimiz'den mucize görmeksizin oluşmasına hiç imkân var mıdır? Sadece, "*Ben peygamberim.*" sözüyle böyle sarsılmaz bir iman meydana gelebilir mi?

Bizler Müslüman bir toplumda doğmamıza, Müslüman bir toplumda yaşamamıza ve şu an dünyada 1.500.000.000 Müslüman olmasına rağmen, bazen şüphelere düşüyor ve imanımızı bir türlü kemale erdiremiyorken, sahabeler nasıl oldu da bir anda değiştiler ve Efendimizin peşinde canlarını feda ettiler. Sahabeler bu imana hiç mucize görmeden mi ulaştılar? Peygamberimizden hiç mucize istemediler mi? Mucize istedilerse, Efendimiz onlara mucize gösteremeyince onlar imanda nasıl sebat ettiler?

6. İnsanları adetlerinden bile vazgeçiremezsiniz. Mesela, sigara gibi küçük bir alışkanlıktan bile insanları kolay kolay vazgeçirmek mümkün olmuyorken, acaba Peygamber Efendimiz (asm) onların ruhlarına kadar işlemiş olan âdetlerini, hatta dinlerini onlara nasıl değiştirtti; hiçbir mucize göstermeden mi?

Daha çok soru sorabiliriz. Ama daha fazla uzatmaya gerek görmüyoruz. Zaten ifade ettiğimiz gibi, **“Peygamberimizin Kur’an’da mucizesi yoktur.”** diyen nasipsizlere asıl cevabı üçüncü başlıkta verecek ve Efendimizin Kur’an’da bahsedilen mucizelerini o başlıkta zikredeceğiz. Bu başlıkta yaptığımız şey: Allah’ın, peygamberlerine mucizeler vermesinin bir âdeti olduğu ve onları mucizelerle desteklediği noktasıdır. Elbette Efendimiz de bu destekten mahrum bırakılmamış; ona da hem de diğer peygamberlere verilen mucizelerden daha büyükleri verilmiştir...

Şimdi üçüncü başlığa geçelim ve Kur’an’da zikri geçen Efendimize ait mucizeleri beyan edelim...

3. Efendimiz'in (asm) Kur'an'da Zikredilen Mucizeleri

Sevgili kardeşlerim, bu başlığımızda, Peygamber Efendimiz (asm)'in Kur'an'da zikredilen mucizelerinden birincisini işliyeceğiz. Mucizeleri inkar edenler, **“Peygamberimizin Kur'an'da mucizesi yoktur.”** diyorlar. Bu sözleri, onların Kur'an'ı anlamaktan ne kadar uzak olduklarına delildir. Zira Kur'an'ı anlayan birisi bu sözü söyleyemez. Eğer söylerse, biz de onun kör gözüne birçok ayet-i kerimeyi sokarız.

1. Ayet-i Kerime

İlk delil getireceğimiz ayet, Enfal suresinin 17. ayet-i kerimesidir. Bu ayet-i kerimde şöyle buyrulur:

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ لâkin onları Allah öldürdü. وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَكَانَ اللَّهُ رَمَى lâkin Allah attı.

Bu ayet-i kerimde geçen “Attığın zaman sen atmadın, lâkin Allah attı.” ifadesi hakkında İbni Abbas, Urve İbni Zübeyir, İmam Mücahid, İmam Katade, İmam Süddi, Hz. İkrime hazretleri ve diğer bütün müfessirler ittifakla şöyle demektedirler:

Bu ayet-i kerime, Hz. Peygamber (asm)'ın Bedir günü müşriklerin yüzlerine toprak atması hakkında nazil olmuştur. Şöyle ki:

Enfal suresinde Bedir Savaşı çok detaylı bir şekilde anlatılmaktadır. Zikrettiğimiz ayet-i kerime de Bedir Savaşı'nın anlatıldığı bölümde geçmektedir. Bedir günü Müslümanlar sayıca çok az ve silahça çok zayıftılar. Kâfirler onların üç katı kaddı ve tamamen silahlı ve zırhlı idiler. Savaşın bir bölümünde Müslümanlar mağlup olmak üzereydiler ki, Peygamber Efendimiz (asm) bu hengâmda ellerini açarak şöyle dua etti:

“Ey Rabbim, eğer şu topluluğu helak edecek olursan, bir daha asla yüzünde sana ibadet edilmeyecektir...”

Bu dua üzerine Cebrail (a.s.), Efendimize: “Bir avuç toprak al ve bunu onların yüzlerine at.” dedi. Hz. Peygamber de bir avuç toprak

alarak bunu onların yüzlerine attı ve **“Yüzleri kurusun!”** buyurdu. Müşriklerden hiç kimse kalmadı ki, gözlerine, burun deliklerine ve ağzına bu bir avuç topraktan isabet etmiş olmasın. Müşrikler gözlerine kaçan bu toprakla uğraşırken sahabeler onlara saldırıp bir kısmını öldürdü ve bir kısmını da esir etti. Savaşın sonra da Cenab-ı Hak bu ayet-i kerimeyi nazil ederek, müminlere vermiş olduğu nimeti hatırlattı...

Şimdi, **“Kur’an’da Peygamberin mucizesi yoktur.”** diyen **Mustafa İslamoğlu’na, Mehmet Okuyan’a, Abdülaziz Bayındır’a ve Caner Taslaman** gibi kişilere bazı sorular sormak istiyoruz:

Ey Mustafa İslamoğlu, ey Mehmet Okuyan, ey Abdülaziz Bayındır ve mucizeyi inkar eden diğerleri! Şu sorularımıza cevap verin:

1. Enfal suresinin 17. ayet-i kerimesini hiç okumadınız mı ve iniş sebebine hiç bakmadınız mı?

2. Bütün müfessirler bu ayet-i kerimedeki **“Attığın zaman sen atmadın, lâkin Allah attı.”** ifadesinin Bedir günü, anlattığımız hadise üzerine indiğinde ittifak etmişken, siz nasıl olur da **“Peygamberin Kur’an’da mucizesi yoktur.”** diyorsunuz.

3. Yoksa size göre, Efendimizin bir avuç toprağı müşriklere atması ve bu toprağın onların gözlerine, kulaklarına ve ağızlarına kaçması mucize değil midir? Yani bu olayın örfte çok emsali mi var ki, bunu mucize olarak kabul etmiyorsunuz? Eğer bu mucize değil ve sıradan bir iş ise, o zaman siz de bir avuç toprak alın ve kalabalık bir cemaate doğru fırlatın. Bakın bakalım, kaç kişinin gözüne girecek.

4. Ya da siz, **“Attığın zaman sen atmadın, lâkin Allah attı.”** ayet-i kerimesini farklı bir şekilde mi tefsir ediyorsunuz. Sahabenin ve tâbiinin bütün müfessirleri bu ayet-i kerimenin iniş sebebi hakkında ittifak etmiş ve bu müfessirlerin bir kısmı o gün Bedir’de bu olaya bizzat şahit olmuşken, siz kafanızdan başka bir iniş sebebi mi uyduruyorsunuz? Eğer Kur’an’a iftira atacak bu seviyeye gelmişseniz, daha size hangi nasihat kâr eder?

5. Yoksa mucizeyi aklınıza mı sığıştıramıyorsunuz? O halde gözünüzü açın da şu âleme bir bakın! Kâinattaki her fiil zaten bir mucizedir ve beşerin bu fiilleri taklit etmesi mümkün değildir. Bir sinek mucize değil midir? Bir kelebek mucize değil midir? Bulutlardan dökülen yağmur damlaları mucize değil midir? Denizlerde akıp giden gemiler mucize değil midir? Her an böyle milyonlarca mucizeyi gördükten sonra, nasıl olur da Allah'ın, Peygamber Efendimiz (asm)'in elinde mucizeler yaratmasını inkâr edebilirsiniz. Şunu unutmayın, Mucizeler Peygamberin değil, Allah'ın bir fiilidir ve O'nun icadıdır. -Hâşâ- Allah Teâlâ, Peygamberinin elinde mucizeler yaratmaktan aciz midir? Yoksa bunu mu kabul ediyorsunuz? Bunu kabul edene değil Müslüman, insan denilir mi?

6. Acaba bu kadar müfessir ve alimler, ayet-i kerimenin iniş sebebinde ve Peygamber Efendimiz (asm)'in bu mucizesinde ittifak etmişken ve bu ittifak edenlerin de bir kısmı bu olaya bizzat şahitlik yapmışken, bu mucizeyi inkâr ederek bunca müfessire ve alime “yalancı” dediğinizin farkında mısınız? Öyle ya, eğer sizin dediğiniz gibi Peygamberin mucizesi yoksa, O'ndan mucize nakleden bütün sahabeler ve hadisçiler yalancıdır ve müfteridir. Acaba onlara yalancı ve müfteri derken hiç vicdanınız sızlamıyor mu? Onlarla yarın hesap günü karşı karşıya geldiğinizde onların yüzlerine nasıl bakacaksınız? Onlara yaptığınız bu iftiranın cezasına nasıl katlanacaksınız? Bunu hiç düşünmüyor musunuz?..

Ey “Kur'an'da Peygamberin mucizesi yoktur.” diyenler, tefsirini yaptığımız Enfal suresinin 17. ayet-i kerimesini yüzünüzü çarpıyor ve kör gözünüze sokuyoruz...

Bu dersimizi burada tamamlayarak, şimdi de Peygamber Efendimizin Kur'an'da zikredilen ikinci mucizesine geçiyoruz.

2. Ayet-i Kerime

Tahlilini yapacağımız ayet-i kerime, İsra suresinin 1. ayetidir. Bu ayet-i kerimede şöyle buyrulur:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى Kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya yürüten zatı tesbih ederiz.

Şimdi, “Kur'an'da Peygamberin mucizesi yoktur.” diyen Mustafa İslamoğlu'na, Mehmet Okuyan'a, Abdülaziz Bayındır'a ve Caner Taslaman gibi kişilere bazı sorular sormak istiyoruz:

Ey Mustafa İslamoğlu, ey Mehmet Okuyan, ey Abdülaziz Bayındır ve ey mucizeyi inkar eden diğerleri! Şu sorularımıza cevap verin:

1. İsra suresinin 1. ayet-i kerimesi Efendimiz (asm)'in bir gece Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya götürüldüğünü haber vermektedir. Bu haberi bütün hadis-i şerifler tasdik etmektedir. Müfessirler ve âlimler bu hadisenin vukuundan ittifak etmişlerdir. Acaba ayet-i kerimenin ve hadis-i şeriflerin haber verdiği, âlimlerin üzerinde ittifak ettiği ve delillerle vukuunu ispat ettiği İsra hadisesi bir mucize değil midir?

2. Eğer bir aylık yolu bir saatte alarak böyle bir seyahati yapmayı mucize olarak görmüyorsanız, bu hadiseyi hangi isimle adlandırırsınız?

3. Acaba bir saatte bir aylık mesafeyi kat etmenin örfte çok emsali mi var ki, buna mucize demiyorsunuz?

4. Mesela siz böyle bir seyahati hiç yaptınız mı? Yani gecenin bir saatinde kalkıp, bir aylık mesafedeki bir yere gidip, aynı gece evinize döndünüz mü? Öyle ya, bu hadiseye mucize dememek için, bu seyahati herkesin yapabiliyor olması gerekir. Acaba siz böyle bir seyahati kaç defa yaptınız ya da yapan kaç kişi gördünüz?

5. Ya da acaba İsra hadisesini inkâr mı ediyorsunuz?

6. Eğer İsra hadisesini inkâr ediyorsanız, İsra suresinin 1. ayet-i kerimesini ve Necm suresinin ilgili ayetlerini ne ile izah ediyorsunuz?

7. Yine ilgili hadis-i şeriflerin tamamını inkâr mı ediyorsunuz?

İnkâr ederken hangi delillere dayanıyor ve hangi cerh ve tadil usulünü kullanıyorsunuz. Yoksa sadece “*Ben inkâr ediyorum.*” diyerek hiçbir delil göstermeden mi inkâr ediyorsunuz. Eğer böyleyse -ki böyledir- inkârınızın hiçbir kıymeti olmadığıнын farkında değİL misiniz?

8. Ümmetin bütün âlim ve müfessirleri bu hadisenin vukuunda ittifak etmiş ve bu hadisenin bedenle olduğunu delillerle ispat etmiş iken, siz inkârınızla bu büyük cemaate yani icmaya karşı geldiğinizin farkında mısınız?

9. Yoksa sizler İbni Abbaslardan, İmam Azamlardan, İbni Hanbel-lerden ve emsallerinden daha mı âlimsiniz? Demek onlardan o kadar yüksektesiniz ki, onların göremediği şeyleri görüyor ve onların yanlış anladığı ayetleri siz doğru anlıyorsunuz.

Ey “Kur’an’da Peygamberin mucizesi yoktur.” diyenler, tefsirini yaptığımız İsra suresinin 1. ayet-i kerimesini kör gözünüze sokuyoruz. Belki gözünüzü açar da hatanızdan tövbe edersiniz.

Bu dersimizi burada tamamlayarak ve şimdi de Peygamber Efendimiz (asm)’in Kur’an’da zikredilen üçüncü mucizesine geçiyoruz.

3. Ayet-i Kerime

Tahlilini yapacağımız ayet-i kerime, **Kamer suresinin 1. ayetidir.** Bu ayet-i kerimede şöyle buyrulur:

إِفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ Kıyamet yaklaştı ve Ay yarıldı.

Mezkûr ayet-i kerime, Ay’ın yarıldığından haber vermektedir. Sahih ve mütevatir hadislerde sabit olduğu üzere bu yarılma, Peygamberimiz (asm) zamanında bir mucize olarak vuku bulmuştur. Ay’ın yarılmasının, Peygamber Efendimiz zamanında vuku bulduğu konusu âlimler arasında ittifak edilmiş bir konudur. Bu, Hz. Peygamberin açık mucizelerinden birisidir. Şimdi, bu konuda varid olan hadis-i şeriflerden bir kısmını ikinvi bir sesle dinleyelim. Ve daha sonra üzerinde konuşalım:

Ay'ın İkiye Yarılması Hakkındaki Hadis-i Şerifler

İmam Buhari Hazretleri der ki: Bize Yahya İbni Bükeyr'in... İbni Abbas'tan rivayetine göre, o şöyle demiştir: **Ay, Allah'ın Resulü (asm) zamanında yarıldı.**

İbni Cerir der ki: Bize İbni Müsennâ'nın... İbni Abbas'tan rivayetine göre, o şöyle demiştir: Kıyamet yaklaştı ve Ay yarıldı. Onlar bir ayet görürlerse yüz çevirirler ve bu "Süregelen bir büyüdür." derler." (Kamer 1-2) ayetleri hakkında şöyle demiştir: Bu geçmişte olmuştur. Hicretten önce idi. Ay yarıldı ve onlar iki parça halinde gördüler.

Abdullah İbni Ömer şöyle demiştir: Bu, Allah'ın Resulü (asm) zamanında oldu. Ay iki parçaya yarıldı. Bir parça dağın önünde, bir parça da arkasındaydı. Hz. Peygamber (asm): **"Allah'ım şahit ol."** dedi.

Müslim ve Tirmizî de hadisi bu şekliyle muhtelif kanallardan olmak üzere Şu'be'den, o A'meş'den, o da İmam Mücahid'den rivayet etmiştir. İmam Müslim, İmam Mücahid'in rivayetini Ebu Ma'mer kanalıyla İbni Mesud'a kadar ulaştırır.

Abdullah İbni Mesud şöyle demiştir: Resulullah'ın (asm) zamanında Ay ikiye ayrıldı ve onlar Ay'a baktılar. Allah'ın Resulü (asm): Şahit olunuz, buyurdu.

Buhâri ve Müslim de hadisi, bu şekli ile Süfyan İbni Uyeyne kanalıyla rivayet etmişlerdir. Yine Buhâri ve Müslim hadisi A'meş kanalıyla... İbni Mesud'dan rivayetle tahrir ederler.

Abdullah İbni Mesud Hazretleri başka bire rivayette şöyle demiştir: Resulullah'ın (asm) zamanında Ay yarıldı. Kureyşliler: *"Bu, İbni Ebu Kebşe'nin büyüsidür. Dışarıdan, seferden gelenlerin getireceği haberi bekleyin. Şüphesiz Muhammed bütün insanları büyüleyebilecek değildir."* dediler. Seferden gelenler bu durumu aynen haber verdiler.

İmam Beyhaki der ki: Bize Hafız Ebu Abdullah'ın... Abdullah İbni Mesud'dan rivayetle haber verdiğine göre, o şöyle demiştir:

Ay Mekke'de yarıldı ve iki parça oldu. Mekkeli Kureyş kâfirleri:

“Bu, İbn Ebu Kebşe’nin sizi büyülemiş olduğu bir büyüdür. Seferden geleceklere bekleyin; şayet sizin gördüğünüzü onlar da görmüşse doğru söylemiştir. Eğer sizin gördüğünüz gibi görmemişlerse hiç şüphesiz bu onun bizi büyüleyeceği bir büyüdür.” dediler. Dışarıdan seferden gelenlere soruldu da muhtelif yönlerden gelenler “Onu gördük.” dediler.

İbni Cerir de hadisi Mugire kanalıyla rivayet etmiştir. Onda şu fazlalık da vardır: Ve bunun üzerine Allah Teâlâ: **“Kıyamet yaklaştı ve Ay yarıldı.”** ayetini inzal buyurdu.

Yine İbni Mesud Hazretleri şöyle der: Resulullah’ın (asm) zamanında Ay yarıldı ve ben dağı ayın iki parçası arasındaki açıklıktan gördüm.

Ay’ın ikiye yarılması mucizesi ile ilgili daha birçok rivayet vardır. Tamamını yazmaya gerek duymuyor ve tamamını incelemek isteyenleri ilgili ayet-i kerimenin tefsirine ve hadis kitaplarının ilgili bölümlerine havale ediyoruz.

Burada şöyle bir soru akla gelebilir:

- *Ayetin başında “Kıyamet yaklaştı.” buyrulmuş. Hâlbuki 1.400 sene geçmesine rağmen kıyamet hâlâ kopmamıştır. Bu da Ay’ın kıyamete yakın bir zamanda yarılacağına işaret eder?..*

Buna cevap olarak şöyle deriz: Kıyamet, insanın değil, kainatın ölümüdür. Bu sebeple de meseleye kainatın ömrü açısından bakmak gerekir. **Mesela:**

İnsan yaklaşık 70-80 sene yaşarken, bazı kelebek türleri sadece birkaç gün yaşamaktadır. Şimdi, böyle bir kelebeğe: “İnsanın eceli yaklaştı.” dediğimizde, bu kelebek bu sözü kendi ömrüne kıyas ederek insanın 1-2 saati kaldığını anlar. Zira 1-2 günlük ömürde 1-2 saat ömrün sonudur. Hâlbuki biz, “İnsanın eceli yaklaştı.” dediğimizde, ömründen geriye 3-5 sene gibi bir zaman kaldığını kastetmiş oluruz. Ya da en azından 5-6 ayı vardır gibi bir manayı anlarız.

Ya da gelin bu kıyası insanlar arasında yapalım: Hz. Nuh 1.050 sene yaşamıştır. Bu, ayet-i kerimeyle sabittir. Şimdi şöyle desek: “Hz. Nuh’un ömrünün sonlarında...” Bu ifadeyle kaç seneyi kastetmiş oluruz? Eğer ömrü 1.050 seneyse, 50-60 yılı kastetmiş oluruz ki, bu bizim ömrümüzün tamamından ibarettir.

Dolayısıyla ayet-i kerimede ki **“Kıyamet yaklaştı”** ifadesini de kâinatın ömrüne kıyasla anlamak gerekir. Milyonlarca yıl önce yaratılmış âlem için 2.000-3.000 sene, bize göre kâinatın ömrünün son dakikaları değil, belki son saniyeleridir. Bu manayı kuvvetlendiren ayet-i kerimeler ve hadis-i şerifler de mevcuttur. Dilerseniz bunlardan bir kısmına bakalım:

Nahl suresi 1. ayet-i kerimede şöyle buyrulur:

اِنَّ اَمْرَ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ Allah’ın emri geldi. Artık onu acele istemeyin.

Ayette geçen **“Allah’ın emri”** ifadesiyle kıyamet kastedilmiştir. Allah Teâlâ kıyametin yaklaştığını, kesinlikle meydana geleceğine delalet eden geçmiş zaman sigasıyla haber vermiştir.

Yine Enbiya suresi 1. ayet-i kerimede şöyle buyrulur:

اَفْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مَّعْرُضُونَ İnsanların hesaba çekilme vakti yaklaştı. Fakat onlar hâlâ gaflet içinde yüz çeviriyorlar.

Bu ayet-i kerimede de kıyametin yaklaştığı beyan buyrulmaktadır.

Enes İbni Malik’ten rivayet edilen bir hadis-i şerifte: Allah’ın Resulü (asm) bir gün ashabına güneşin batmaya yaklaştığı ve küçücük bir kısmının kaldığı sırada hitap etmiş ve şöyle buyurmuştur:

“Nefsim kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki, dünyanın geçen kısmına nispetle kalanı, ancak sizin şu gününüzden geçen kısmına nispetle kalanı gibidir.”

Enes b. Malik der ki: Biz güneşin ancak çok küçük bir kısmını görüyorduk.

İbni Ömer'den rivayet edilen bir hadis-i şerifte: İkindiden sonra güneş Kuaykıyan Dağları üzerindeyken biz Hz. Peygamber (asm)'in yanında oturuyorduk. Şöyle buyurdu:

“Geçenlerin ömürlerine göre sizin ömürleriniz, şu günün geçen kısmına nispetle kalanı gibidir.”

Sehl İbn Sa'd'dan rivayet edilen bir hadis-i şerifte Resulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: **“Kıyamet şöyle iken ben peygamber olarak gönderildim. Bunu söylerken Allah'ın Resulü işaret ve orta parmaklarına işaret buyurmuştur.”**

Naklettığımız ayet-i kerimeler ve hadis-i şerifler, kıyametin yaklaştığını haber vermektedir. Zira ifade ettiğimiz gibi, 2.000-3.000 sene, kâinatın ömrüne kıyasla saniyeler gibidir. Dolayısıyla **“Kıyamet yaklaştı ve Ay yarıldı.”** ayetini de bu şekilde anlamalıyız.

Ay'ın yarılması hakkında ehl-i bid'a ve ehl-i küfür birçok şüpheler ortaya atmışlardır. Bu makamda, bu şüpheleri temizlemek amacıyla, Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin Ay'ın yarılması hakkında yazmış olduğu eserden istifade ederek hazırladığımız videoyu izleyelim, daha sonra bu konu üzerinde konuşalım:

Bu tahlillerden sonra, **“Kur'an'da Peygamberin mucizesi yoktur.”** diyen *Mustafa İslamoğlu'na, Mehmet Okuyan'a, Abdülaziz Bayındır'a ve Caner Taslaman* gibi kişilere şu soruları sormak istiyoruz:

1. Ay'ın yarılması hususunda bütün sahabeler ittifak etmiş ve onların bir kısmı **“Biz gördük.”** demişlerdir. *Acaba “Kur'an'da Peygamberin mucizesi yoktur.” diyerek, bütün o cemaat-i uzmaya iftira attığınızın farkında değil misiniz? Allah'ın Resulünün sahabelerine iftira atmak sizi hiç korkutmuyor mu?*

2. Bütün müfessirler **“Ay Yarıldı.”** ayetinin tefsirinde ittifakla Ay'ın yarıldığını haber veriyorken, sizler hangi ilminiz ve kuvvetinizle onların sözlerini hükümden düşürüyorsunuz?

3. Bütün muhaddisler farklı senet ve rivayetlerle Ay'ın yarılması

hakkında hadis-i şerifleri naklederken ve bu hadislerin sahih olduğunda ittifak ederken, sizler hangi ilminizle onlara meydan okuyorsunuz?

4. Kelam ilminin bütün allameleri yine Ay'ın ikiye yarılması mucizesinde ittifak etmiş iken, onların ittifakını hangi bilginizle hükümden düşürüyorsunuz?

5. Bütün Ümmet-i Muhammed Ay'ın ikiye yarılması mucizesini bilirken ve bunu kabul ederken, Ümmet-i Muhammed'in bu telakkisini hangi ilminizle yok etmeye ve yıkmaya çalışıyorsunuz?

Evet, Ay yarılmıştır ve bu Hz. Peygamber (asm)'ın bir mucizesidir. **“Kur'an'da Peygamberin mucizesi yoktur.”** diyenlere, Kamer suresinin 1. ayet-i kerimesini gösteriyor ve onları tövbe etmeye ve bu batıl fikirden dönmeye davet ediyoruz.

4. Ayet-i Kerime

Bu bahsimizde, Peygamberimizin (sav) Kur'an'da zikredilen mucizelerinden Dördüncüsünü işliyeceğiz. Konu başlığımız, Savaşlarda meleklerle yardım edilmesi...

Peygamber Efendimiz (asm)'a savaş esnasında melekler gönderilmiş ve meleklerle yardım edilmiştir. Âl-i İmran suresinin 124 ve 125. ayetleri ve Enfal suresinin 9. ayet-i kerimesi, Bedir günü gönderilen meleklerden haber verir. İlk önce 1.000 melek, sonra 2.000 melek ve daha sonra yine 2.000 melek toplam 5.000 meleğin Bedir günü gönderildiği bildirilir.

Tevbe suresi 26. ayet-i kerime Huneyn günü gönderilen meleklerden haber verilir. Yine Tevbe suresi 40. ayet-i kerime, Efendimiz (asm)'ın Hz. Ebu Bekir ile mağarada iken, **“görünmeyen bir ordu ile desteklendiği”** bildirilir. Bu görünmeyen ordunun melekler olduğu tefsirlerde beyan edilmiştir.

Yine Ahzab suresi 4. ayet-i kerime, **“Onların üzerine görmediğiniz ordular gönderdik.”** buyrulur, Hendek savaşında gön-

derilen meleklerle işaret edilmiştir.

Belirttiğimiz ayet-i kerimeler ile sabittir ki, Peygamber Efendimiz (asm)’ın ordusunda melekler vardı ve O’nun peygamberliğine bir mucize olması için bu melekler sahabeler tarafından görülmüştür.

Kurtubi ve Hazin tefsirlerinde zikredildiğine göre, Ebu Üseyd Malik İbni Rabia Hazretleri (*Bu zat Bedir ehlinden en son vefat edendir.*) şöyle buyurur:

“Şu an sizinle birlikte Bedir’de bulunsaydım ve gözlerim de görseydi, elbette hiç şüphe ve tereddüt etmeden meleklerin çıkageldiği vadiyi size gösterirdim.”

Yine Sehl İbni Huneyf Hazretleri der ki:

“Vallahi ben Bedir günü bizden birinin, kılıcıyla bir müşrikin kafasına vurmak üzereyken, kılıcı ona ulaşmadan o müşrikin kellesinin cesedinden ayrıлып yere düştüğünü gördüm.”

Naklettığımız bu haberler gibi daha birçok haberler vardır ki, sahabeler o gün inen melekleri ve meleklerin icraatlarını görüyorlardı... Bu bilgilendirmeden sonra, **“Kur’an’da Peygamberin mucizesi yoktur.”** diyen *Mustafa İslamoğlu’na, Mehmet Okuyan’a, Abdülaziz Bayındır’a ve Caner Taslaman* gibi kişilere bazı sorular sormak istiyoruz:

- *Ey Mustafa İslamoğlu, ey Mehmet Okuyan, ey Abdülaziz Bayındır ve mucizeyi inkar eden diğerleri!* Şu sorularımıza cevap verin:

1. Bedir günü, Huneyn günü ve diğer günlerde Peygamber Efendimiz (asm)’a meleklerin gönderilmesi ve meleklerin onunla birlikte savaşması bir mucize değil midir?

2. Ordusunda meleklerin bulunması ve O’na yardım etmeleri mucizeden başka hangi isimle yâd edilir?

3. Eğer meleklerin gönderilmesini ve Efendimiz (asm) ile beraber savaşmalarını bir mucize olarak kabul etmiyorsanız, o halde bu alelade bir şeydir ve örfte emsali çoktur. Öyle ya, eğer mucize değilse âdet-

tendir. İkisinin ortası yoktur; ya mucizedir ya âdettendir.

Acaba şimdiye kadar ordusunda melekler olan kaç kumandan ve kaç melik duydunuz? Zira Peygamber Efendimiz (asm)’e meleklerin gönderilmesi mucize değilse, bu olayın her vakitte ve her fertte gözükmesi gerekmektedir. Şimdi bize, bu hadisenin emsallerini sayın da görelim.

4. Yok, eğer meleklerin gönderilmesine “*Bu Allah’ın yardımudur.*” Derseniz, biz de deriz ki: Biz, Allah’ın yardımı olduğunu inkâr etmiyoruz ki. Hem Allah’ın yardımudur, hem de Efendimiz (asm)’ın bir mucizesidir. Zira mucize, Cenab-ı Hakk’ın, peygamberi için âdetini değiştirmesi ve âdetinin dışında ona muamele etmesi demektir. Cenab-ı Hakkın savaş hususundaki âdeti, insanlarla insanların savaşması ve meleklerin bu savaşa katılmamasıdır. İşte Cenab-ı Hak bu âdetini Habibi için değiştirmiş, ve O’nun peygamberliğine bir mucize olarak, melekleri yardım için O’na göndermiştir. Sahabelerine de bu melekleri gösterip, onların imanlarını artırmıştır.

Sözün özü, meleklerin gönderilmesi ve Peygamberimiz (asm) ile beraber savaşmaları, Hz. Peygamber (asm)’ın bir mucizesidir...

“**Kur’an’da Peygamberin mucizesi yoktur.**” diyenlere, Âl-i İmran suresinin 124 ve 125. ayetlerini, Enfal suresinin 9. ayet-i kerimesini, Tevbe suresinin 26. ve 40. ayetlerini ve Ahzab suresinin 4. ayet-i kerimesini gösteriyor ve onları tövbe etmeye ve bu batıl fıkirden dönmeye davet ediyoruz.

5. Ayet-i Kerime

Tahlilini yapacağımız ayet-i kerime, **Maide suresinin 67. ayetidir.** Bu ayet-i kerimede şöyle buyrulur:

وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ Allah seni insanlardan koruyacaktır.

Bu ayet-i celile inmeden evvel, Peygamber Efendimiz (asm) Medine’ye hicret etmişti. Yahudiler, Efendimize: “*Ya Muhammed, biz çok kalabalığız ve silah sahibiyiz. Eğer bu davandan ve dininden vazgeçmezsen seni öldürürüz.*” demişlerdi.

Bunun üzerine Peygamber Efendimizi (asm), sahabeler bekliyor ve koruyordu. Yahudilerin suikast yapması korkusundan O'nun yanında geceliyor ve O'nun ile beraber her gittiği yere gidiyorlardı. **“Allah seni insanlardan koruyacaktır.”** ayet-i kerimesi inince, Allah'ın Resulü (asm) kendisini bekleyenlere şöyle dedi:

“Ey insanlar, gideceğiniz yerlere gidin, artık beni beklemeyin, şüphesiz ki Allah beni insanlardan koruyacaktır.”

Allah'ın bu vaadinden sonra Peygamber Efendimiz (asm), gecenin evvelinde ve geç saatlerinde, Medine'nin vadilerinde ve تنها yerlerinde, düşmanlarının çokluğuna rağmen tek başına gezerdi. Ve ona suikast planı yapanlar bir türlü planlarını gerçekleştiremezlerdi. Bu husustaki bir kısım hadis-i şerifleri de nakledelim:

H. Aişe şöyle der: Hz. Peygamber (asm) bu ayet ininceye kadar bekçiler tarafından bekleniyordu. Sonra Hz. Peygamber (asm) başını kubbeden çıkararak dedi ki:

“Ey insanlar gidiniz, artık Allah Azze ve Celle beni koruyor.”

H. Rebi İbni Enes, İbni Merdûyeh Hazretlerinden rivayet eder **ve der ki:** Bize Süleyman İbni Ahmed... İsmet İbni Malik'ten nakleder ki, o şöyle demiştir: Biz geceleyin Hz. Peygamberi beklerdik. Nihayet Allah Teâlâ **“Allah seni insanlardan korur.”** ayetini indirince beklemek terk edildi.

Ebu Said el-Hudri Hazretleri şöyle der: Hz. Peygamberin amcası Hz. Abbas, Allah'ın Resulünü bekleyenlerden birisiydi. Bu ayet nazil olunca Resulullah (asm) bekçi edinmeyi bıraktı.

Müfessirler bu ayet-i kerimenin tefsirini yaparken, Allah Teâlâ'nın, Hz. Peygamber (asm)'i koruyuşuna örnek olarak birçok hadiseler zikrederler. Bunlardan bazıları şöyledir:

Ebu Cafer İbni Cerir Taberi Hazretleri der ki... Resulullah (asm) bir yerde konakladığı zaman, ashabı O'nun için gölgelikli bir ağaç seçer ve Resulullah (asm) onun altında uykuya dalar. İşte bu esnada

bir bedevi gelmiş ve kılıcını kınından çıkararak: “*Şimdi seni benden kim korur?*” demiş. Allah’ın Resulü (asm): “**Beni senden Allah korur.**” demiş. Bedevinin bu esnada eli titremiş ve kılıç elinden düşmüş. Başını ağaca vurarak beyni dağılmış.

İbni Ebu Hatim Hazretleri der ki... Resulullah (asm) Enmar Oğullarıyla savaştığında, koruyucu bir hurma ağacının üzerine çıkmıştı. O, ayağını uzatıp bir kuyunun başında oturduğu sırada, Gavres İbni Haris: “*Ben Muhammed’i öldüreceğim.*” demiş. Arkadaşları: “*Onu nasıl öldüreceksin?*” deyince; O: “*Ben kendisine kılıcını bana verir misin?*” derim. Verince de onunla kendisini öldürürüm, demiş. Hz. Peygambere gelip: “*Ey Muhammed, kılıcını bana ver de bakayım.*” demiş. Resulullah (asm) kılıcını ona vermiş. Gavres’in eli titremiş ve elinden kılıç yere düşmüş. Bunun üzerine Resulullah (asm): “**Allah, seninle yapmak istediğin şeyin arasına girdi.**” demiş.

Ebu Hüreyre Hazretleri şöyle demiştir... Biz Resulullah (asm) ile beraber seferde arkadaşlık ettiğimizde, O’nu büyük bir ağacın altında bırakıp gölgelendirirdik. O da burada konaklardı. Bir gün bir ağacın altında konakladı ve kılıcını ağaca astı. Adamın birisi: “*Ey Muhammed, seni şimdi benden kim korur?*” dedi. Resulullah (asm): “**Beni senden Allah korur. Kılıcı bırak.**” dedi ve adam kılıcı bırakıverdi.

Bu mahiyette zikredilen hadiseler çoktur. Biz diğerlerini zikretmiyor ve merak edenleri siyer kitaplarına havale ediyoruz. Bu bilgilendirmeden sonra, “**Kur’an’da Peygamberin mucizesi yoktur.**” diyen *Mustafa İslamoğlu’na, Mehmet Okuyan’a, Abdülaziz Bayındır’a ve Caner Taslaman* gibi kişilere bazı sorular sormak istiyoruz:

- *Ey Mustafa İslamoğlu, ey Mehmet Okuyan, ey Abdülaziz Bayındır ve mucizeyi inkar eden diğerleri!* Şu sorularımıza cevap verin:

1. Cenab-ı Hak, Peygamberini koruyacağını vaat etmiş ve vaat ettiği gibi de korumuştur. Acaba Peygamberimiz (asm)’in onca düşmana karşı, hiçbir önlem almadan dilediği gibi hareket etmesi ve düşmanlarının ona bir türlü zarar verememesi bir mucize değil midir?

2. Şimdi şunu düşünelim... Onlarca düşmanınız var ve bu düşmanlarınız korkusuz. Sizi öldürmek için her yolu denerler ve her tehlikeye girerler. Acaba siz böyle bir durumda korkusuzca gezebilir miydiniz? Ya da gezebilecek birisi olur muydu? Hadi gezdiğinizizi farz ediyoruz. Acaba düşmanlarınızın size zarar verememesi mümkün olur muydu? Acaba dünyada bunun bir emsal var mıdır?

3. Peygamber düşmanlarının kuvvet ve çokluklarına rağmen, O'na zarar verememesini mucize olarak adlandırmazsak buna ne diyeceğiz. Bunun örfte bir emsali var mıdır? Elbette yoktur. Örfte emsali olmayan şey mucize değil midir?

4. Eğer siz: **“Ama O’nu Allah korudu.”** derseniz, biz de deriz ki; zaten bütün mucizelerin yaratıcısı Allah’tır. Biz mucizeleri Peygamberimiz (asm)’in yarattığını iddia etmiyoruz ki... Bir şeyin Allah tarafından yaratılması, onu mucize olmaktan çıkarmaz. Zaten mucizeleri Allah yaratır. Ancak mucizeler, Peygamber Efendimiz (asm)’e mahsusen yaratılmıştır. Allah âdetini O’nun hürmetine değiştirmiştir.

5. Allah’ın âdeti, kişinin düşmanlarına karşı önlem alması ve eğer önlem almazsa zarara uğramasıdır. Ancak tefsirini yaptığımız ayet-i kerimenin beyanıyla, Allah Teâlâ bu âdetini Habibi için değiştirmiş. O’nu önlem almaktan men etmiş ve düşmanlarının ona zarar vermesine müsaade etmemiş. İşte bu, mucizenin ta kendisidir.

Sözün özü, Allah Teâlâ Peygamberimize bir mucize olarak, O’na gaybî bir koruma sağlamış ve düşmanlarından onu korumuştur. Bu ilâhî muhafaza sayesinde, düşmanları O’na yavaşamamış ve zarar verememiştir. Bu gaybî koruma ve ilahî muhafaza bir mucizedir, örfte emsali yoktur ve adi işlerden değildir. Bu ilahî korumanın mucizeliğini inkâr etmek, akli başında olan hiç kimse için mümkün değildir.

Sevgili kardeşlerim, bu bahsimizi burada tamamlayalım ve şimdi Peygamber Efendimiz (asm)’in Kur’an’da zikredilen **Altıncı mucizesine** geçelim...

6. Ayet-i Kerime

Tahlilini yapacağımız ayet-i kerime, **Tahrir suresinin 3. ayetidir**. Bu ayet-i kerimede mealen şöyle buyrulur:

“Peygamber, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti. Fakat eşi, o sözü başkalarına haber verip Allah da bunu Peygamber’e açıklayınca, Peygamber (eşine) bir kısmını bildirmiş, bir kısmından da vazgeçmişti. Peygamber bunu ona haber verince eşi: ‘Bunu sana kim bildirdi?’ dedi. Peygamber: ‘Bilen, her şeyden haberi olan Allah bana bildirdi.’dedi.”

Taberi tefsirinde zikredildiğine göre, Abdullah İbni Abbas, İmam Katade, Zeyd İbni Eslem, Abdurrahman İbni Zeyd, İmam Şabi ve İmam Dahhak’a göre ayette zikredilen **“Peygamberin zevcelerinden birinden”** maksat, Hz. Ömer’in kızı Hz. Hafsa’dır. Ona gizlice söylediği söz de Peygamberimiz (asm)’in kendisine cariyesini haram kılması ve buna dair yemin ederek **“Bunu kimseye söyleme.”** demesidir.

Hz. Hafsa ise bu sırrı açığa vurmuş ve bu sırrı Hz. Aişe’ye açmıştır. Bunun üzerine Allah Teâlâ, Peygamberimiz (asm)’a Hz. Hafsa’nın bu sırrı başkasına söylediğini bildirmiş; Resulullah da bunu Hz. Hafsa’ya söylemiştir. Hz. Hafsa, Resulullah’ın kendisine bunu söylemesi üzerine: *“Bunu sana kim bildirdi? Bunu ben sadece Hz. Aişe’ye söyledim ki yanımızda başka kimse yoktu. O da sana söylemeyeceğine göre bunu sana kim haber verdi?”* demiştir. Resulullah (asm) da: **“Her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan Allah bildirdi.”** buyurmuştur.

Ayet-i kerimenin iniş sebebini kısaca beyan ettikten sonra, **“Kur’an’da Peygamberin mucizesi yoktur.”** diyen *Mustafa İslamoğlu’na, Mehmet Okuyan’a, Abdülaziz Bayındır’a ve Caner Taslaman* gibi kişilere bazı sorular sormak istiyoruz:

- Ey Mustafa İslamoğlu, ey Mehmet Okuyan, ey Abdülaziz Bayındır ve mucizeyi inkar eden diğerleri! Şu sorularımıza cevap verin:

- Hz. Hafsa ile Hz. Aişe arasındaki konuşma Peygamber Efendimiz (asm)’a göre gaybdır. Yani Efendimiz (asm) onların yanında değildi.

Acaba Efendimizin, kendisine göre gayb olan bu konuşmayı onlara haber vermesi mucize değil midir?

Biraz daha açalım: İki kişi gizlice konuşuyor. Bu iki kişinin ne konuştuğunu bilmek kimse için mümkün değildir. Acaba bu iki kişinin konuştuğu şeyleri bilmek ve haber vermek, mucizeden başka hangi isimle isimlendirilir.

Mucizeyi bir daha tanımlayalım:

Mucize, takat-ı fevki beşer olan şeydir. Yani insanın gücünün üstünde olan şeydir. Acaba iki kişinin gizlide yaptıkları konuşmayı bilmek insanın gücünün üstünde bir şey değil midir ki, buna mucize demekten kaçılırsunuz.

- Siz şimdiye kadar gizlide yapılan kaç konuşmayı bildiniz?.. Ya da bilen kaç kişi gördünüz? Örfte emsali olmayan bu iş mucize değil de nedir?

Yoksa şöyle mi diyorsunuz:

“Ama bunu Allah bildirdi. Dolayısıyla mucize olmaz...” İyi de zaten bütün mucizeleri yaratan Allah Teâlâdır. Allah’ın yaratması veya bildirmesi o şeyi mucize olmaktan çıkarmaz. Biz şuna bakarız: Bu olay insan gücünün üstünde midir, dâhilinde midir? Eğer dâhilinde ise ve örfte emsali çoksı mucize olmaz. Yok eğer dâhilinde değilse ve bir beşer onu taklit edemiyorsa bu bir **mucizedir**.

İki kişinin gizlide yaptığı konuşmanın içeriğini bilmek ve konuşanlara haber vermek, bir beşerin gücünün üstündedir. Dolayısıyla bu bir mucizedir.

Ey “**Peygamberin Kur’an’da mucizesi yoktur.**” diyenler! *Hiç Tahrim suresini okumadınız mı? Efendimiz (asm)’ın gaybdan vermiş olduğu bu haberin geçtiği ayeti hiç görmediniz mi? Yoksa siz sadece mucizeyi havada uçmak, denizde yürümek ve göğe merdiven yapmak gibi şeyler mi zannediyorsunuz? Eğer böyle zannediyorsanız, önce mucizenin tanımını öğrenin ve sonra gelin bu batıl fikrinizden tövbe edin.*

7. Ayet-i Kerime

Tahlilini yapacağımız söz, Yunus suresinin 32. ayetinde şöyle geçer:

قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ Kafirler dediler ki: “Şüphesiz bu apaçık bir sihirbazdır.”

Bu ayet gibi daha bir çok ayette, kafirlerin Peygamber Efendimiz (asm)’e “**sihirbaz**” dedikleri beyan buyrulmuştur. Şimdi kafirlerin, Peygamber Efendimize atfettikleri “sihirbaz” lafzı üzerinde biraz tahlil yapalım:

SİHIRBAZ LAFZI ÜZERİNDE BİR TAHLİL

Kime sihirbaz denilir? Mesela, şiir okuyana sihirbaz denmez. Ya da kitap yazana sihirbaz denmez. Dilerseniz kime sihirbaz denildiğini, yine Kur’an’ın ayetlerine müracaat ederek öğrenelim. İşte Kur’an ayetlerinden bazıları:

“Firavun, çevresinde bulunan ileri gelenlere dedi ki: ‘Muhakkak ki bu çok bilgili bir sihirbazdır!’” (Şuara, 26/34)

“Andolsun ki Musa’yı ayetlerimizle ve açık bir delille Firavun’a, Hâmân’a ve Karun’a gönderdik. Onlar: ‘Bu bir sihirbaz ve bir yalancısıdır.’ dediler.” (Mümin, 40/24)

Bu ayetlerden anlıyoruz ki, Firavun ve çevresindekiler, müşriklerin Peygamber Efendimiz (asm)’e söyledikleri aynı sözü söylemişler ve Hz. Musa’ya “**sihirbaz**” demişlerdir. Sihirbaz demelerinin sebebi ise, Hz. Musa’nın asasını yılan yapması ve diğer mucizeleriydi. Onlar bu mucizeleri kabul etmediklerinden dolayı, buna bir kılıf bularak sihir demişlerdir.

Buraya kadar yaptığımız tahlilden anladık ki; “**sihirbaz**” denmesi için, o kişiden sihre benzeyen şeylerin zuhur etmesi ve bunu görenlerin akıl ve mantıkla bu şeyi izah edememesi gerekiyor. İki yolları var: Ya “**mucize**” deyip iman edecekler ya da “**sihir**” diyerek hakikate gözlerini yumacaklar. Üçüncü yol olan, hadiseyi akıl ve mantığın düsturlarıyla izah etmek mümkün değil.

Şimdi neticeye geliyoruz: Yunus suresi 2. ayet-i kerimenin beyanıyla, müşrikler Peygamber Efendimiz (asm)’e “**sihirbaz**” diyorlardı. *Acaba onların Peygamber Efendimize “sihirbaz” demelerinin sebebi ne olabilir?..*

Bizim cevabımız şu: Peygamber Efendimiz (asm) onlara mucizeler gösteriyordu. Hz. Musa’nın Firavun’a gösterdiği gibi... Onlar bu mucizeleri hem kabul edemiyor hem de izah edemiyorlardı. Çaresizlikleri sebebiyle de bu mucizelere “**sihir**”, Peygamber Efendimiz (asm)’e de “**sihirbaz**” diyorlardı.

Hz. Peygamber (asm)’in mucize göstermediğini iddia eden, *Mustafa İslamoğlu, Mehmet Okuyan, Abdülaziz Bayındır ve Caner Taslaman* gibi kişiler, Kâfirlerin Peygamberimize sihirbaz demelerini nasıl izah edebilirler? Öyle ya, Efendimiz (asm) bir şey yapmış olmalı ki, O’na sihirbaz denilsin. Hiçbir şey yapmadan sihirbaz denilmez.

Mesela, siz şimdiye kadar hiç kimseye sihirbaz dediniz mi? Ya da onun yaptığı işe “sihir” ismini taktınız mı? Elbette demediniz ve takmadınız. Çünkü bu sözü söyleyebilecek bir şey görmediniz. Peki, acaba kâfirler hangi hadise karşısında “**sihirbaz**” kelimesini kullandılar. İnsafla bir düşünün: Peygamber Efendimiz (asm) mucizeler göstermeydi, kâfirler Efendimize hiç sihirbaz der miydi?

Eserimizin bu Onuncu bölümüne kadar sunduğumuz bütün delilleri ve yaptığımız bütün tahlilleri bir kenara koysak ve sadece kâfirlerin Peygamber Efendimiz (asm)’e “**sihirbaz**” demeleri üzerinde insafla düşünssek, bu sözü, gördükleri mucizeler karşısında söylediklerini kabul ederiz. Firavun ve adamlarının Hz. Musa’nın mucizeleri karşısında söylediği gibi...

Onların Peygamber Efendimiz (asm)’e sihirbaz demelerinin başka hiçbir sebebi olamaz. Zira onlar, Peygamberimizin Kur’an okuması sebebiyle ona “**şair**” diyorlardı. Gaybdan haber vermesi ve verdiği haberlerin doğru çıkması cihetiyle de “**kâhin**” diyorlardı. Allah Teâlâ, Peygamber Efendimiz (asm)’in şair ve kâhin olmadığını;

“O bir şair sözü değildir, siz çok az inanıyorsunuz. Bir kâhin sözü de değildir, ne de az düşünüyorsunuz!” (Hakka, 69/41-42)

ayetleriyle reddetmiştir. “Şair” sözü, Kur’an’ı okuması sebebiyle; “kâhin” sözü de gaybdan haber vermesi sebebiyle söylendiğine göre, “sihirbaz” sözü hangi sebeple söylenmiştir? Bu söz, gördükleri mucizeler karşısındaki şaşkınlıkları ve hayretlerinden başka hiçbir sebepten dolayı söylenemez. **Zerre miskal insafı olan, müşriklerin bu sözünden, Peygamber Efendimiz (asm)’in mucizeler gösterdiğini kolayca anlar.**

Sevgili kardeşlerim, bu bahsimizi burada tamamlayalım. Bundan sonraki başlıkta, mucizeleri inkar edenlerin sözde bir deliline cevap vereceğiz.

4. Bir Soru: “Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?” Ayetini Nasıl Anlamalıyız?

Sevgili kardeşlerim, bu bahsimizde bir sorunun cevabını vereceğiz. Mucizeleri inkar edenler, tek bir delil sunarlar ve şöyle derler:

Enam suresi 37. ayet-i kerimede şöyle buyrulur: Onlar dediler ki: “Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?” İşte bu ayet-i kerime, Peygamber Efendimiz (asm)’in mucize göstermediğine delildir. Öyle ya, eğer mucize getirseydi, onlar: **“Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?”** demezlerdi...

İşte onlar böyle diyorlar ve bir kısım insanları bu sözleriyle aldatıyorlar. Ayetlerin hakiki manasını ve Kur’an’ın diğer ayetlerini bilmeyenler de onlara hemen kanıyorlar. Şimdi bu ayetin hakiki manasını izah edelim:

Müşriklerin istedikleri mucizeler, imtihan sırrını bozacak cinsten mucizelerdi. İmtihanın sırrı ister ki, akla kapı açılsın; ama irade elden alınacak kadar açık olmasın, perdeli olsun. Eğer iradeyi elden alacak kadar açık olursa, o zaman imtihanın bir anlamı kalmaz. Zira o zaman herkes ister istemez imana mecbur kalır ve imtihanın sırrı bozulur.

İşte müşriklerin istediği mucizeler, imtihan sırrını bozacak cinsten mucizelerdi. Mesela onlar, Peygamberimiz (asm)’in Safa Dağını altın yapmasını istiyorlardı. “*Safa Dağını altın yaparsan sana iman ederiz.*” diyorlardı. Onların bu yersiz istekleri Kur’an’da şöyle zikredilmiştir:

“Bir vakit dediler ki: ‘Ey Allahımız, eğer bu senin katından gelmiş bir hak kitap ise, hiç durma üstümüze gökten taşlar yağdır veya bize acı bir azap ver.’” (*Enfal, 6/32*)

Gördüğünüz gibi, onlar mucize olarak gökten üzerlerine taşlar yağdırılmasını ve acı bir azabın inmesini istiyorlardı... İsrâ suresinde de mealen şöyle buyrulur:

“Kâfirler şöyle dediler: ‘Sen bizim için yerden, suyu kesilmeyen bir kaynak fışkırtmadıkça sana asla inanmayacağız. Veyahut hurmalıklardan ve üzümlüklerden senin bir bahçen olsun da ortasından şarıl şarıl ırmaklar akıtmalısın. Yahut iddia ettiğin gibi, göğü başımıza parça parça düşüresin veya Allah’ı ve melekleri gözümüzün önüne getiresin. Yahut altından bir evin olmalı ya da göğe çıkmalısın...’” (*İsrâ, 17/90-93*)

Gördüğünüz gibi, onların istediği mucizeler; Allah’ı görmek, melekleri görmek, göğün parça parça üzerlerine düşmesi ve göğe çıkmak gibi imtihan sırrını bozacak şeylerdi ve bunları sadece inatları sebebiyle istiyorlardı... Furkan suresinde de mealen şöyle buyrulur:

“Onlar dediler ki: ‘Bu ne biçim bir peygamber ki, yemek yer ve sokaklarda gezer? Ona bir melek indirilmeli ve onunla beraber bir korkutucu olmalı değil miydi! Yahut kendisine bir hazine verilseydi veya besleneceği bir bahçe olsaydı ya!’” (*Furkan, 25/7-8*)

Gördüğünüz gibi, onlar yemek yemeyen, sokaklarda gezmeyen bir peygamber istiyorlar. Mucize olarak da bir meleğin onunla beraber gezmesini ve ona bir hazine verilmesini istiyorlar.

İşte “Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?» sözü, onların bu gibi mucizeleri istemeleri sebebiyle söyledikleri bir sözdür. Bu söz, Peygamberimize mucize verilmediğine değil; imtihanın sırrını bozacak mucizelerin verilmediğine delildir.

Bununla birlikte şunu da ifade edelim: Ağaçların Peygamberimiz (asm)’in sözüne itaat etmesi gibi, imtihan sırrını bozabilecek mucizeler, birkaç kişi gibi küçük bir topluluğun önünde zuhur etmiştir. O kişiler hakkında imtihan sırrı, belki de onların ileride yapacağı amellere hürmeten bozulmuş olsa da diğerleri için bozulmamıştır. Zira kalbinde hastalık olanlar, bu kişilerin yalan söylediği vehmine kapılarak onların sözünü tekzib etmiş ve küfürde yine ısrar etmiştir...

Peygamber Efendimiz (asm)’ın Kur’an’daki mucizeleri hakkında-ki eserimizi burada tamamlıyor ve daha fazla delil göstermeye gerek duymuyoruz.

SONUÇ

Bu fakir kardeşiniz, bu eseri yazmak için Kur'an'ı baştan sona taramadı. Allah'ın ihsanı olan hafızlığı sayesinde, sadece birkaç saatlik bir tefekkürle, akıl aynasına yansıyan delilleri kaleme döktü. Daha fazlasına ihtiyaç olmadığından da meseleyi uzatmadı. Zira bu ehli bid'a, "Kur'an'da Peygamberin hiçbir mucizesi yoktur." diyorlar. Bizler sadece bir mucize bile göstersek, onların sözünün batıllığını ispat edilmiş oluruz. Bu eserdeyse bir değil, altı taneyi gösterdik. Şuna da inanın: Eğer Kur'an'ın başından başlayarak ayet-i kerimleri iniş sebepleriyle inceleseydik, daha birçok mucizeyi gösterebilirdik. Ama dedik ya, gerek yok. Bir tane bile gösterilse, onların sözünün batıllığı ortaya çıkar.

Şu fakir kardeşiniz, şu duygusunu da sizlerle paylaşmak istiyor: Allah'ın ihsanıyla, şimdiye kadar birçok eser ve reddiye yazdık. Ancak manasızlığı sebebiyle, bu eser kadar fakiri sıkını hiç olmadı. Çünkü burada yaptığım şey, bir Müslümana Peygamber Efendimiz (asm)'in mucizelerini ispat etmeye çalışmak. Yani bu eseri fakir, Müslümanlar için yazıyor. Bir Müslüman, peygamberinin mucizelerini ne diye inkâr eder, bunu bir türlü anlayamıyorum. Böyle anlamsız ve manasız bir inkâr olabilir mi? Şimdiye kadar bu ümmetin hangi âlimi böyle bir söz söylemiş ve böyle bir iddiada bulunmuş? Böyle bir fikir nerden çıkmış? Şeytan insanı bu kadar da mı aldatır? İnsan, şeytana bu kadarda mı maskara olur? Bunu anlayamıyorum.

Bu eseri yazdığımız zaman diliminde, çok daha faydalı olacak bir eseri yazılabilirdi. Kıymetli vaktimizi bu esere harcamak zorunda bizi bırakanları ve bu batıl fikirleri yayanları Rabbime şikâyet ediyorum.

Şimdi iki güruhla konuşmak istiyorum. **İlk önce**, bu batıl fikri kabul edip inananlara derim ki:

- *Peygamber Efendimiz (asm)'in mucizeler göstermesi gibi, bu kadar açık bir meselede şaşırانların diğer sözlerine hiç itimat edilir mi?*

- *Gökteki güneşi göremeyenin, "gördüm" dediği hangi şeye inanılır? Bırakın inanmayı ve kabul etmeyi, bu kişiler dinlenmeye layık mıdır?*

Kardeşlerim, bu din on dört asırdır yaşanıyor. Bilin ki, kim “*Ben yeni bir şey buldum.*” Diyorsa, ve bulduğu şey de icmaya muhalifse; o kişi uyduruyordur, yalan söylüyordur ve şeytan onu aldatmıştır. Bu kişiden yılanndan kaçır gibi kaçmak gerekir. Eğer kaçmazsanız, ahiret-teki pişmanlığınız o kadar büyük olur ki, bunu hayal bile edemezsiniz.

Şimdi de ikinci güruha, bu batıl fikirlerin sahiplerine ve Ümmet-i Muhammed’in evlatlarını aldatanlara diyorum:

1. Peygamber Efendimiz (asm)’in mucizelerini inkâr ederek Allah Teâlâ’nın hikmetini itham ediyorsunuz. Eserimizin başında, hikmet-i ilahiyyenin mucizeyi gerektirdiğini ispat etmiştik. Allah’ın hikmetini itham etmek cesaretini nereden buluyorsunuz?

2. “*Kur’anda mucize yoktur.*” diyerek Kur’an’a iftira atıyorsunuz. Kur’an’a iftira atmak hiç sizi korkutmuyor mu?

3. “*Peygamberin mucizesi yoktur.*” diyerek, Efendimize (asm) de iftira atıyorsunuz. Acaba mahşer günü hangi yüzle Peygamber Efendimiz (asm)’in yüzüne bakacaksınız.

4. Peygamber Efendimiz (asm)’in mucizelerini sahabeler nakletmiş ve “**Biz gördük.**” demişler. Siz ise inkârınızla onlara: “*Hayır siz görmediniz, siz yalan söylüyorsunuz, yalancısınız...*” diyorsunuz. Sahabeleri yalancılıkla itham etmek dine hizmet midir? Onların iki elleri yarın mahşer günü yakanızda olacaktır. Bu sizi hiç mi korkutmuyor?

5. Sahabelerin “**Biz gördük.**” haberlerini, Tabiin ve ondan sonraki asırların muhaddisleri bizlere sağlam senetlerle nakletmişler. Bütün o nurani silsileyi yalancılıkla itham etmek nasıl bir cesarettir. Ve kişiye günah olarak bu yetmez mi?

6. Her zaman diyorsunuz ki: “*Bu Kur’anda yok.*” Acaba her şeyin Kur’anda olması mı lazım? **O halde bize cevap verin:**

- Öğle namazı kaç rekât?

- İlk oturuşta hangi duayı okuyacağım?

- *Zekât malın kaçta kaçından verilir?*

- *Bir tavaf kaç şavttan oluşur?..*

Size böyle 10 değil, 100 değil, 1.000 değil, binlerce soru sorabilirim ki, bunların hiçbirinin cevabını Kur'an'da açıkça bulamazsınız. Bunların cevapları hadislerdedir. Hadisleri inkâr ettiğinizde bu sorular cevapsız kalır.

Demek Kur'an, İslam'ın tek kaynağı değildir. Hadis-i şerifler, İslam'ın ikinci büyük kaynağıdır. Sizler hadisleri inkâr ederek nereye ulaşacağınızı sanıyorsunuz? Bilin ki, ulaşacağınız tek yer dinsizliktir. Aklınız başınızdayken ve ölüm sizi yakalamadan gelin tövbe edin. Bu milletin itikadını bozarak cennete gidemezsiniz.

Sevgili kardeşlerim, Cenab-ı Hak bu eseri günahlarımıza kefaret yapsın. Bizi Ehl-i sünnet itikadından ayırmasın. İtikadımızı bozacak kişilerin şerrinden bizleri muhafaza etsin. Bizi imanla yaşatsın, imanla öldürsün ve bu iman üzere diriltsin. Âmin, âmin, âmin!..